

MARKA EVANĢĒLIJS

1:16-45; 2:1-17

1. nodaļa

16 Un, pie Galilejas jūras staigādams, Viņš redzēja Sīmani un Sīmaņa brāli Andreju tīklus jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. 17 Un Jēzus tiem sacīja: "Nāciet Man pakal, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem." 18 Un tūdaļ tie, savus tīklus atstājuši, Viņam sekoja. 19 Un, nedaudz tālāk pagājis, Viņš redzēja Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa brāli, laivā tīklus lāpām. 20 Un tūdaļ Viņš tos aicināja. Un tie, savu tēvu Cebedeju ar algādžiem laivā atstājuši, nogāja Viņam pakal. 21 Un viņi nonāca Kapernaumā. Un tūdaļ sabbatā Viņš iegāja sinagogā un mācīja. 22 Un tie izbrīnījās par Viņa mācību, jo Viņš tos mācīja kā tāds, kam vara, un ne kā rakstu mācītāji. 23 Un viņu sinagogā bija cilvēks ar nešķīstu garu, un tas brēca, 24 sacīdams: "Kas mums ar Tevi, Jēzu no Nacaretēs? Vai Tu esi nācis mūs nomaitāt? Es Tevi pazīstu, kas Tu esi, Dieva Svētais." 25 Un Jēzus viņu apsauca, sacīdams: "Paliēc klusu un izej no tā." 26 Un, to raustīdams un ar stipru balsi brēkdams, nešķīstais gars no tā izgāja. 27 Un tie visi iztrūcinājās, tā ka tie savā starpā sprieda, sacīdami: "Kas tas ir? Jauna mācība ar spēku! Pat nešķīstiem gariem Viņš pavēl, un tie Viņam paklause." 28 Un tūdaļ Viņa slava izpauās visapkārt pa visu Galilejas apkaimi. 29 Un tie tūdaļ, no sinagogas izgājuši, nāca Sīmaņa un Andreja namā ar Jēkabu un Jāni. 30 Bet Sīmaņa sievasmāte gulēja drudzī, un tie Viņam tūdaļ par to sacīja. 31 Un piegājis Viņš to uzcēla un to ņēma pie rokas, un drudzis tūlīt no tās atstājās, un viņa tiem kalpoja. 32 Un, kad vakars metās un saule bija nogājusi, tad tie pie Viņa nesa visādus neveselus un ļaunu garu apsēstus. 33 Un visa pilsēta bija sapulcējusies durvju priekšā. 34 Un Viņš dziedināja daudzus, kas sirga ar dažādām kaitēm, un izdzina daudz ļaunu garu, un Viņš ļauniem gariem neļāva runāt, jo tie Viņu pazina. 35 Un, no rīta gaiļos cēlies, Viņš izgāja un nogāja kādā vientuļā vietā un tur Dievu pielūdza. 36 Un Sīmanis līdz ar tiem, kas pie viņa bija, Viņam steidzās pakal, 37 un, Viņu atraduši, tie Viņam saka: "Visi Tevi meklē." 38 Un Viņš tiem saka: "Noejam citur tuvējos miestos, ka Es tur arī sludinu; jo tāpēc Es esmu nācis." 39 Un Viņš gāja sludinādams viņu sinagogās pa visu Galileju un izdzina ļaunus garus. 40 Un kāds spītālīgs nāk pie Viņa, Viņu lūgdams, un, Viņa priekšā ceļos mezdami, Viņam saka: "Ja Tu gribi, Tu mani vari šķīstīt." 41 Un Viņš, sirdī kustināts, roku izstiepa, to aizskāra un uz to saka: "Es gribu, topi šķīsts." 42 Un tūlīt spītālība nogāja no tā, un viņš tapa šķīsts. 43 Un Viņš to apdraudēja un to tūlīt aizdzina, 44 un uz to sacīja: "Raugi, nesaki nevienam neko, bet ej, rādies priesterim un atnes par savu šķīstījumu upuri, ko Mozus ir pavēlējis, viņiem par liecību." 45 Bet tas izgājis iesāka daudz runāt un šo lietu izpaust, tā ka Jēzus, ļaudīm redzot, vairs nevarēja ieiet pilsētā. Bet Viņš bija laukā vientuļās vietās, un no visām malām tie nāca pie Viņa. Jautājumi pārdomām

24.01.2021.

2. nodaļa

1 Un pēc kādām dienām Viņš gāja atkal uz Kapernaumu, un ļaudis dzirdēja Viņu esam namā. 2 Un daudzi sapulcējās, tā ka tiem pat durvju priekšā nebija vietas, un Viņš tiem sludināja vārdu. 3 Un pie Viņa nāca ar triekas ķertu, ko četri nesa. 4 Un, kad tie nevarēja pie Viņa klāt tikt ļaužu dēļ, tad tie atsedza jumtu tur, kur Viņš bija, un, uzplēsuši to, nolaida gultu, kurā triekas ķertais gulēja. 5 Un, redzēdams viņu ticību, Jēzus sacīja uz triekas ķerto: "Mans bērns, tavi grēki tev piedoti." 6 Bet tur bija kādi no rakstu mācītājiem, tie sēdēja turpat un domāja savās sirdīs: 7 "Ko šis tā runā? Viņš zaimo Dievu. Kas cits var grēkus piedot kā vienīgi Dievs?" 8 Un tūdaļ Jēzus Savā garā nomanīja tos pie sevis pašiem tā domājam un uz tiem saka: "Kam jūs tā domājat savās sirdīs? 9 Kas ir vieglāk - vai sacīt uz triekas ķerto: grēki tev ir piedoti, - vai sacīt: celies, ņem savu gultu un staigā. 10 Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot." Viņš saka uz triekas ķerto: 11 "Es tev saku: celies, ņem savu gultu un ej mājās." 12 Un tas tūdaļ cēlās un, gultu paņēmis, aizgāja, visiem redzot, tā ka visi izbrīnījās un Dievu teica, sacīdami: "To mēs nemūžam vēl neesam redzējuši." 13 Un Viņš izgāja atkal pie jūras, un visi ļaudis nāca pie Viņa, un Viņš tos mācīja. 14 Un, garām iedams, Viņš redzēja Leviju, Alfeja dēlu, pie muitas sēžam un tam saka: "Staigā Man pakaļ!" Un tas cēlies staigāja Viņam pakaļ! 15 Un notika, Tam viņa namā pie galda sēžot, ka arī daudz muitnieku un grēcinieku sēdēja pie galda līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem; jo to bija daudz, un tie staigāja Viņam pakaļ. 16 Un, kad rakstu mācītāji un farizeji Viņu redzēja ēdam ar grēciniekiem un muitniekiem, tad tie sacīja Viņa mācekļiem: "Vai tad Viņš ēd ar muitniekiem un grēciniekiem?" 17 Un Jēzus, to dzirdējis, uz tiem saka: "Veseliem ārsta nevajag, bet neveseliem. Es neesmu nācis aicināt (atgriezties no grēkiem) taisnus, bet grēciniekus."

Jautājumi piezīmēm

1.nod

1. Pirmie mācekļi atstāja savus amatus. Vai jums sekojot Jēzum kaut kas bija jāatstāj? Ko jūs par to domājat tagad?

2. Kāpēc Jēzus neļāva ļaunajiem gariem par sevi runāt, kāpēc neļāva izdziedinātajam spītālīgajam stāstīt, ka Viņš to izdziedināja. Kāpēc lika tam iet, upurēt un rādīties priesteriem?

2.nod.

3. Kas ir vieglāk - vai sacīt uz triekas ķerto: grēki tev ir piedoti, - vai sacīt: celies, ņem savu gultu un staigā? Kāpēc?

4. Kam ir visvairāk vajadzīgs Jēzus? Kurā kategorijā esi Tu? Ko tas pasaka par Jēzus attieksmi pret Tevi?

Piezīmes

.....
.....
.....
.....
.....
.....